№ 149. Wtorek 1. Lipca 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary na dotkniętych powodzią.)

Na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu tarnowskiego wpłynęło jeszcze w drodze składki w rz. kat. *biskupiej dyecezyi Przemyskiej* 194 zł. 90 c., a w powiecie *Mikulinieckim* 23 zł. 60 c. w. a.; zaś na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców innych krajów koronnych: w powiecie *Myślenickim* 2 zł. 85 c.; w powiecie *Brzeżańskim* 22 zł. 50 c., a w *magistracie Lwowskim* 55 zł. 10 c. w. a.

Dla założenia regularnych szkół parafialnych w *Cissowie* i *Polanicy* w obwodzie stryjskim zapewnione zostało po wieczne czasy następujące uposażenie:

I. Gmina *Cissów* przeznaczyła dla nauczyciela roczną płacę 105 zł. w. a., a oprócz tego odstąpiła mu do użytku uprawioną już połowę pastwiska gminnego pod nr. top. 497 objętości 7 morgów i 739 sązni kwadratowych, nadając mu oraz prawo paść 4 sztuk bydła rogatego na pastwisku gminy razem z bydłem gminnem.

II. Gmina *Polanica* obowiązała się płacić każdoczesnemu nauczycielowi, który ma pełnić oraz służbę diaka, rocznie 73 zł. 50 c. w. a., odstąpić mu do użytku ogród objętości pół morga, i dozwolić spólne paszenie 4 sztuk bydła rogatego na pastwisku gminnem.

Nadto przyjęły na siebie obie gminy obowiązek, istniejące już w tych wsiach domy szkolne utrzymywać zawsze w dobrym stanie, sprawiać porządki szkolne, czuwać nad czystością szkoły i opalać ją. Na opał zapewniła gmina Polanica tygodniowo furę drzewa, a gmina Cissów w miesiącach zimowych tygodniowo po dwie fury gałęzi.

Na polepszenie dotacyi nauczyciela w Cissowie odstąpił gr. k. pleban X. Leon Hotarowski na czas swego urzędowania kapłańskiego w Cissowie do użytku nauczyciela położony przy kościele grunt fundacyjny objętości 64 sązni kwadratowych, a w Polanicy zapisaną pod nr. top. 568 łąkę fundacyjną objętości 2 morgów, a oprócz tego ofiarował dla poparcia nauki pszczelnictwa ul z pszczołami pod warunkiem, ażeby ten ul i wszystkie uzyskane z niego w pierwszym roku roje a połowa uzyskanych w drugim roku stanowiły kapitał zakładowy szkoły, zaś druga połowa uzyskanych rojów zacząwszy od roku 2go, ażeby oddawana była na użytek nauczyciela.

Nakoniec odstąpiła jeszcze gmina Cissów każdoczesnemu nauczycielowi do użytku położony przy szkole ogród objętości 800 sązni kwadratowych z obowiązkiem założenia szkółki drzew owocowych.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu dążność ku poparciu oświaty między ludem wiejskim podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Część nieurzędowa.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 1. lipca. Uporządkowanie i podział pracy są miarą rozwoju gospodarstwa krajowego. Czem stosowniej praca jest uporządkowaną, czem więcej jest podzieloną na rozliczne drobne gałęzie przemysłu, tem bujniej przemysł się rozwija, tem pomyślniej bogactwo narodowe wzrasta. Przeciwnie, gdzie nie ma zarządu pracy, gdzie jeden robotnik lub przedsiębiorca rozmaitym gałęziom przemysłu się oddaje, tam przemysłowość na niskim stoi stopniu, praca — nawet przy wysileniu — nie wydaje pomyślnych owoców, a siły kraju nie mogą się należycie rozwinąć.

W moralnym organizmie narodu podobny zachodzi stosunek.

Wielorakie są interesa i potrzeby krajowe, których zaspokojenie stanowi dobro ogółu. Organami tych interesów i potrzeb są głównie publiczne zakłady i instytuta, w których się koncentruje życie organiczne kraju. Odpowiednie urządzenie tych zakładów i instytutów, zakres ich działalności, tudzież wytknięty cel ich istnienia, są miarą rozwoju pomyślności krajowej i rzeczywistego postępu. Instytuta krajowe reprezentują więc ład i podział pracy organicznej kraju, której ostatecznym celem jest dobro powszechne. Gdzie nie ma instytutów reprezentujących potrzeby i interesa mieszkańców, lub gdzie liczba takich instytutów nie odpowiada rzeczywistej potrzebie, lub nakoniec gdzie czynność istniejących instytutów wykracza po za obręb właściwego zadania, tam czuć się daje brak ładu i podziału pracy organicznej.

Dzięki staraniom rządu i patryotycznym w właściwem tego słowa znaczeniu usiłowaniom dbałych o rzeczywiste dobro kraju obywateli, Galicya posiada mnogie instytuta publiczne, z których każdy w zakresie swoim ma zadanie zaspokojenia pewnych interesów i potrzeb kraju. Każdy instytut jest przeto ważnym czynnikiem w rozwoju pomyślności kraju i objawem jego życia.

Utrzymanie, postęp i polepszenie instytutów już istniejących, ich działalność i rozwój, a w miarę potrzeby tworzenie i powoływanie nowych instytutów do życia, w tak ścisłym zostaje związku z pomyślnością powszechną, że instytuta krajowe przedewszystkiem powinny być przedmiotem poważnych rozpraw w organach prasy, których powołaniem jest oświecać opinię publiczną o stanie kraju, o jego realnych interesach i potrzebach.

Szczególnie my uważamy to za nasze powołanie, w podziale powszechnej pracy wziąść na siebie tę część nam przypadłą, ile że na prawdziwe źródła zawsze liczyć możemy, a wiadomą jest rzeczą, że daty są podstawą wszelkiego wyższego kalkułu w sprawach publicznych.

W składzie naszego społeczeństwa i instytucyi, pod któremi żyjemy, jest objawienie bezstronnego zdania opartego na faktach najwyższą korzyścią czasu. Opinie byle w dobrej wierze poczęte, z sumiennością objawione, a na znajomości rzeczy oparte są prawdziwym objawem praw i godności obywatelskiej. W powszechnej ekonomii moralnej wyświecają one prawdę i częstokroć tem lepiej, czem skromniej ją objawiają. Na tem polu znajdzie nas zawsze publiczność, iż niewdzierając się w cudzą sferę, będziemy bronili opinii własnej opartej na raz zajętem stanowisku, a niemającej nic innego na celu, jak dobro publiczne.

(Posiedzenie izby deputowanych z dnia 26. czerwca.)

Wiedeń, 27go czerwca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych dep. Giskra wniósł interpelacye względem projektu budowli portowych w Tryeście z zapytaniem, czyli rząd w tym przedmiocie ma zamiar żądania przyzwolenia rady państwa na drodze ustawą zasadniczą wskazanej?

Budżet ministeryum stanu dział „wyznania religijne i oświecenie publiczne“ przyjęty został po trzeciem odczytaniu.

Z porządku dziennego dep. Lotringer odczytał jako referent sprawozdanie wydziału finansowego w przedmiocie dodatku do opłaty od wina i moszczu. Projekt do prawa w tym przedmiocie przyjęty został bez dalszej dyskusyi.

Następnie dep. Bachofen jako referent wniósł sprawozdanie wydziału finansowego w przedmiocie dodatku do opłaty od cukru burakowego.

Dep. Skene przemawiał przeciwko projektowi rządowemu, wątpiąc o dokładności cyfr podanych. Zaprzeczył również twierdzeniu, jakoby fabrykacya cukru była monopolem; w końcu twierdził, iż zatamowanie przemytnictwa cukru, wpływy skarbowe dotkliwie zmniejszającego, nie jest tak trudnem do przeprowadzenia.

Jego Excel. p. minister skarbu oświadczył, iż w ogóle zgadza się na propozycye wydziału finansowego, lecz nie zgadza się z jego wyrachowaniem. Wyrachowanie to i oparte na nich uwagi preopinanta są zanadto pozorne, ażeby się na nie zgodzić można.

Dep. Taszek żąda, ażeby kredyt podatkowy fabrykantom cukru do jednego roku udzielany, do sześciu miesięcy ograniczony został.

Dep. Skene replikuje na uwagę Jego Excel. p. ministra skarbu, i sądzi, iż skrócenie kredytu nie tylko do cukru, ale do wszystkich innych podatków zastosowane być winno.

Naczelnik sekcyjny Hoell broni propozycyj rządowych, odpierając zarzuty dep. Skene i wydziału finansowego.

Po przymówieniu się jeszcze dep. Giskry, Herbsta i Brosza wnioski wydziału wraz z wnioskiem dep. Taszka przyjęte zostały.

Następnie odczytane zostało sprawozdanie wydziału w przedmiocie potrzeb funduszu indemnizacyi gruntowej. Po przymówieniu się dep. Herbsta i Taszka, wnioski większości wydziału przyjęte zostały, według których wyrażono życzenie, ażeby subsydya Kroacyi z skarbu publicznego w ilości 345.000 reńskich płacone w przyszłym roku ustały, tudzież ażeby zwrot sumy Galicyi awansowanej w budżecie na rok 1863 uwzględniony został.

Dep. Mühlfeld wniósł, ażeby wysadzoną została komisya mieszana dla przeprowadzenia noweli karnej, ażeby uniknąć konfliktu z izbą panów.

Dep. Herbst oświadcza się przeciwko rozbiorowi tego przedmiotu z powodu spóźnionej pory czasu. Poczem posiedzenie zamknięte i do poniedziałku 30go b. m. odroczone zostało.

Francya.

Paryż, 26. czerwca. (Sprawa mexykańska. — Rozprawy izby. — Wiadomości bieżące.) Według wieści w Paryżu obiegających rząd zmienić ma politykę swoją w sprawie mexykańskiej. Admirał Jurien ma być tego zdania, iż nie wypada wikłać się w wewnętrzne stosunki tego kraju; ma on wrócić do Mexyku w charakterze pełnomocnika dyplomatycznego, poseł zaś dotychczasowy Dubois de Saligny ma być odwołany; on zaś główną

był podporą związku z stronnictwem klerykalnem i reakcyjnem przeciwko Juarezowi. *Le Pays* wspomina o przybyciu p. Dubois de Saligny dla złożenia dokładnego raportu. Mówią, że rząd francuski zatarłby świetnem zwycięstwem porażkę pod Guadelupe, a potem przestałby na wynagrodzeniu i dostatecznej rękojmii ze strony rządów Juareza; Almontego zaś i jego stronnictwo zupełnieby opuścił.

Przed niejakim czasem znikły kamienie graniczne między Szwajcaryą a Francyą, a raczej wyższą Sabaudyą, co sprowadziło niepewność linii demarkacyjnej. Niepewność ta ma być usunięta, i w tym celu obie strony wyznaczyły komisarzy do sprostowania granicy.

Ciało prawodawcze na posiedzeniu swem z dnia 23. czerwca zajmowało się wyłącznie nowo zaprowadzić się mającym podatkiem od koni i powozów, który według obliczeń p. Foulda 4,500.000 fr. wnosić ma. Przy głosowaniu projekt do prawa odrzucony został większością 173 głosów przeciwko 73. Jest to pierwszy wypadek za czasów cesarstwa odrzucenia projektu rządowego na drodze głosowania. Po ogłoszeniu tego rezultatu nastąpiło w izbie wielkie zamięszanie, i ani prezes komisyi budżetowej, ani wiceprezes ciała prawodawczego nie wiedzieli, co dalej począć. Prezes hr. Morny polecił zwrócenie odrzuconego projektu komisyi budżetowej w celu przerobienia go na nowo, dodając wszakże, iż odrzuceniem tem cały system podatkowy naruszony został.

Według listu jednego oficera hiszpańskiego z Vera Cruz jenerał Douai spotkał sie na czele 1000 ludzi z daleko silniejszą kolumną mexykańską, chcące przerwać komunikacyę między Vera Cruz a Orizabą. Jenerał Douai pobić miał Mexykanów i wyparować ich z Perrote, poczem złączyć się miał z jen. Lorencez.

Le Pays donosi, iż uznanie królestwa włoskiego przez Rosyę już jest zadecydowane, i że za kilka dni osobny poseł rosyjski uda się z tą wiadomością do Turynu. *Le Temps* podanie to potwierdza.

Patrie chwali program nowego ministeryum greckiego i żałuje, iż dawno już zasady wypowiedziane w życie wprowadzone nie zostały.

Holandya.

Haga, 19. czerwca. (Obrady w izbach.) Obiedwie izby na nowo prace swoje rozpoczęły. Pierwsza zatrudnia się zbadaniem kilku nowych projektów do ustaw, druga przyjęła budżet spraw wewnętrznych i zagranicznych. Pan van der Maesen zapowiedział, że przygotowuje nową organizacyę poselstw. Komisya do rozpoznania stanu marynarki wojennej utworzona, ogłosiła temi dniami swoje sprawozdanie, a żąda w niem, aby sześć okrętów wojennych były zamienione w bateryę pływające do obrony brzegów.

Szwajcarya.

Berna, 24. czerwca. (Zjazd legitymistów francuskich.) Według doniesień z Lucerny liczba legitymistów, którzy tamże gromadzą się w koło hrabiego Chamborda, wzrosła do dnia wczorajszego przeszło na 1400 ludzi. Zapewniają, że hrabia Chambord przyjął ich już 1422. — W hotelu angielskim w Lucernie ma mieszkać przeszło 200 legitymistów. W hotelu szwajcarskim, gdzie z hrabią Chambordem wysiadła także księżna Parmy, daje hrabia codziennie dla swoich stronników obiad na 125 osób, na który coraz inne osoby zapraszane bywają, aby wszyscy mogli zarówno z tego zaszczytu korzystać. Godna uwagi, że pomiędzy tymi gośćmi w pośrodku szlachty można widzieć przemysłowców i uczonych. Gdy mają hr. Chambord składać swoje uszanowanie, wybierają się zawsze po 25 lub 30 osób, o ile możności jednę prowincyę reprezentujących.

Włochy.

(Rozprawy w izbie o werbunkach.) Na posiedzeniu turyńskiej izby deputowanych z dnia 25. czerwca dep. Deboni żądał wyjaśnień względem werbunków w różnych częściach królestwa podejmowanych. „Mówię", rzekł o tajnych wyprawach, których cel nam niewiadomy; z drugiej strony mówię, że werbunki odbywają się w imieniu rządu w celu wydalenia zawerbowanych z kraju, do Stanów zjednoczonych może albo do Mexyku. Wypada, ażeby młodzież ochronić od łapki takowej. Prezes rady ministrów odrzekł, że niesłuszne z tego powodu robią zarzuty rządowi. Rząd nie faworyzuje podobnych werbunków, przeciwnie stara się przeszkodzić im wszelkiemi siłami; stara się wykryć miejsca, gdzie werbunki te się odbywają. Nie łatwo jednak rządowi wyśledzić winnych, werbownicy nie dają bowiem żadnego pisma swej ręki, notując tylko nazwiska ludzi zawerbowanych. Jakibądź cel werbunki te zamierzają, to cel ten osiągnięty nie będzie; gdy jaka wyprawa zamierzoną była, rząd posiada wszelkie środki przeszkodzenia jej. Crispi dodał, iż w Turynie robiono poszukiwania w jednem domu rządowi wskazanym; nie znaleziono tam jednak żadnego werbownika, tylko kilkudziesiąt młodych ludzi, którzy, zdaje się, kogoś oczekiwali. Następnie Crispi ganił to, iż rząd emigrantów weneckich na wyspę Sardynię wysyła, na co prezes rady ministrów oświadczył, iż rząd ma prawo wskazać miejsce pobytu tym emigrantom, którzy wsparcie pobierają.

Budżet złożony ma być izbom turyńskim przed zamknięciem niniejszej sesyi. Wydział do sprawdzenia budżetu wysadzony proponuje, ażeby żądane przez ministrów upoważnienie do poboru podatków przed zawotowaniem budżetu z sześciu do czterech miesięcy ograniczyć. Rząd jednakże zamyśla uważać upoważnienie sześciu miesięcy jako kwestyę gabinetową. Również prezes rady ministrów ma zamiar opuszczenia steru rządu w razie, gdyby projekt do prawa o stowarzyszeniach przyjęty nie został.

(Zamknięcie uniwersytetu w Pawii. — Audencya margr. Lavalette.) Telegram dziennika *Giornale di Verona* donosi o zamknięciu wszechnicy pawijskiej. *L' Indépendance belge* donosi, że studenci nie chcieli płacić taks egzaminacyjnych, dla tego że na innych wszechnicach włoskich stopnie akademickie bezpłatnie udzielane bywają. Na posiedzeniu turyńskiej izby deputowanych, była z tego powodu interpelacya; minister oświecenia publicznego oświadczył, iż z studentami prawa przekraczającemi zaiste surowo postąpić sobie musiał; w ogóle zaś wyraził się o studentach w sposób bardzo przychylny. Izba poprzestała na tych oświadczeniach i przyjęła do porządku dziennego.

Doniesienia przez Marsylię z Rzymu nadeszłe, mówią o długiem posłuchaniu margrabi de Lavalette u Ojca św. I w Rzymie samym rozeszła się wieść w dziennikach włoskich i francuzkich głoszona, iż okupacya francuzka na samo tylko miasto Rzym ograniczać się będzie. Mówią także iż poseł francuzki odmówił paszportów dawnym Żuawom papiezkim, chcącym powrócić do Francyi. Krom tego mówiono o nowem zebraniu się stronnictwa piemonckiego, gwoli urządzenia manifestacyi w duchu jedności Włoch.

Turyn, 22. czerwca. (Armia.) Według wydanych obecnie wykazów wojskowych, składa się wojsko z 68 pułków piechoty, 36 batalionów strzelców, 17 pułków jazdy, 6 pułków pociągowych, 14 legii karabinerów (żandarmów.)

(Wypłata kuponów. — Korsarze.) *G. di Roma* podaje urzędownie obwieszczenia względem wypłaty kuponów procentowych od rzymskich obligacyi państwa w czerwcu przypadających. Wypłaty będą odbywać się w Rzymie, i na prowincyi w kasach skarbowych.

Z Palermu pod d. 18. b. m. donoszą, że na wodach sycylijskich grasują znowu rozbójnicy morscy. Z Trapani i innych miejsc nadchodzą nieustanne zażalenia. Przed kilku dniami wyprawiono parowiec „Malfatano" w zmocnioną załogą, który dnia 15. dostawił tu w więzach 13 korsarzy. Zabrano także czarną barkę, która służyła do rozbojów. Większa część rozbójników tych pochodziła z Sferracavallo.

Niemce.

(Misya jenerała Bardeleben.) *Powszechna pruska gazeta* zamieściła na czele dziennika doniesienie, iż Król Imć. pruski w dniu 25. czerwca przyjmował w zamku Babelsberskim jenerała heskiego Bardenlebena, który złożył list własnoręczny elektora heskiego. W liście tym Elektor donosi. iż postępując według przyjacielskiej rady Prus, przywrócił w kraju swoim konstytucyę z roku 1831 dodając przytem, iż gorąco pragnie przywrócenia dobrych i przyjacielskich stosunków z Prusami. Król, zgodnie z oświadczeniem w nocie z d. 26. maja ogłoszonem, uznał w tem zadość uczynienie za minione wypadki. Dla tego Król Imć. zniósł gotowość do marszu 4. i 7. korpusu armii w tem przekonaniu, że rząd elektoralny przywróceniem konstytucyi z 1831 wypełni bez ogródki obowiązki, względem własnego kraju przyjęte.

Księstwa Naddunajskie.

(Wypadki w Serbii i w Bośnii.) Ostatnie doniesienia z Belgradu sa po części uspokajace. Telegram *Wandr.* z Belgradu z 26. b. m. donosi, że Porta skłania sie na drogę pokoju. *Donau Ztg.* to samo donosi, ale równie jak *S. D.* powątpiewa, aby Porta na żądanie księcia Serbskiego zrzekła się prawa trzymać załogę w Belgradzie i w innych fortyfikacyach, jakoteż aby główne mocarstwa zgodziły się na zachowanie prawa Porty względem trzymania załóg w Serbii, traktatem paryskim stypulowanego. W Belgradzie lud ciągle pilnuje szańców i barykad. Domy pomiędzy szańcami są napełnione wojskiem.

Według *Pest. Ll.* d. 23. wyszedł rozkaz wszystkich Serbów zdolnych do broni uorganizować, i ćwiczyć w użyciu oręża. 20 batalionów, poczęści regularnego wojska po części wysłużonych żołnierzy ma pozostać w Belgradzie.

Turcy dostają żywność z Zemunia, i wewnątrz twierdzy umacniają się ciągle. Garaszanin według *Tem. Ztg.* ma być przeciwnym układom o pokój.

W Bośnii z powodu wypadków w Belgradzie powstało wzburzenie. W całym kraju tworzą się małe bandy, złożone z wyznawców obrządku gr. wschodniego pod przewództwem emisaryuszów serbskich lub chrześcian bośniackich, i staczają częste walki z tureckimi Pandurami. Po większej zaś części trzymają się tureckiej Kroacyi.

Rząd nie może także liczyć na Moslimów, ci bowiem mianowicie w Krajinie także mu zagrażają.

Co do wypadków wojennych w Montenegro, obie strony ciągle przypisują sobie zwycięztwa. Według depeszy Omera baszy, na prawym brzegu Zety w d. 24. Turcy, a według depeszy z Raguzy Montenegryni odnieśli zwycięztwo.

(Stan rzeczy w Serbii.) Do *Arader Ztg.* pisza z Zemunia pod d. 24. kwietnia: Co do kroków, które komisarz Achmed Vefik basza przedsięwział celem załatwienia kwestyi bieżacej, powziąłem z pewnego źródła wiadomości nastepujace: Koło godziny 12 w południe konzulowie wszystkich mocarstw gwarantujących wraz z ministrem spraw zewnętrznych Garaszaninem udali się do twierdzy, i niezwłocznie po uczynionem z ich strony przedstawieniu, i poprzedniczem ze strony Baszy wyjaśnieniu rozpoczęły się konferencye. O ile wiadomo, Serbia postawiła zadanie: aby Turcy ústąpili ze wszystkich twierdz znajdujących się na ziemi serbskiej, jakoteż z całego kraju. i to ma być *conditio*, *sine qua non*. Jak dalece układy do dnia dzisiejszego postapiły, tego nie zdołałem się wywiedzieć, zdaje się jednak, że te długo trwać nie będą, ponieważ trudno, aby rząd od swoich wymagań odstąpił. Że jednak po tych układach nie spodziewają się wiele, tego dowodzi okoliczność, iz wszyscy zdolni do broni są uorganizowani w bataliony i odbywają ćwiczenia wojskowe. Tuz na granicy tureckiej znajduje się 5 obozów polowych, których centrum ma miejsce w powiecie Csacsk. W pobliżu Belgradu stoja w pogotowiu działa obleżnicze wszelkiego rodzaju. Jak mówią ma ich być 400 sztuk. Dzisiejsze dzienniki podały trzy reskrypta książęce, z których jeden pod karą utraty miejsca najsurowiej zaleca urzędnikom pełnić ściśle obowiązki swego powołania, drugi nakazuje przełożonym powiatów skłonić wieśniaków w domu pozostałych, aby uprawiali pola tych, którzy zostali powołani, trzeci nareszcie rozwiązuje wszystkie szkoły do czasu załatwienia kwestyj bieżących.

Do *P. Ll.* piszą z Belgradu pod dn. 25. czerwca: Podczas gdy w Belgradzie odbywaja się układy o pokój, Turcy wzdłuż granicy gotuja się do napadu. Juz na granicy pod Urizą stanęli z 8 działami. W całej Bośnii ściągają Baszybożuków i posyłają na granicę serbską. Punkt centralny tureckiej siły zbrojnej jest w Beljinie. Serbia ze swojej strony nie zaniedbuje przedsiębrać stosowne środki, aby przekroczeniu granicy przeszkodzić. Dzisiaj odbyła się pierwsza konferencya między komisarzem Porty a wszystkimi konzulami i serbskim ministrem spraw zewnętrznych. Wypadek jej dotąd niewiadomy. Faktem jest, że Książę żądał, aby Turcy ze wszystkich twierdz w Serbii ustąpili, i aby te z ziemią zrównane zostały. Jezeli to nie da załatwić się na drodze dyplomatycznej, miecz rozstrzygać będzie. Belgrad jest zamieniony w obóz; z domów mniej jak na wystrzał działowy oddalonych powyneszono wszelkie ruchomości. Budowa szańców i barykad trwa bez przerwy. Gdy komisarz Porty zaręczył, że zachowa spokój, konzulowie opuścili twierdzę i Kalimeidan, i powrócili do swoich mieszkań. Na wszystkich konzulatach powiewają sztandary; dzisiaj zrana zdjęto austryacką i turecką. to uchodzi jako znak, że Austrya idzie z Porta ręka w rękę.

Wyspy Jońskie.

Korfu, 17. czerwca. (Składki. — Montenegryni z Konstantynopola.) Komitet, na czele którego stoi grecko nieunicki arcybiskup Atanassio Politi, zbiera składki na wsparcie wdów i sierot po Montenegrynach poległych w boju. Dotąd według *Don. Ztg.* zebrano już przeszło 1000 talarów. W Santa Maura składki tego rodzaju przyniosły 300 talarów.

Austryackim parowcem „Bombaj“ przybyło z Konstantynopolu 210 Montenegrynów, którzy dziś wieczorem udadzą się parowcem austryackim „Méramare“ do Budna a następnie do Montenegro.

Kronika.

(Pożar.) W Budzanowie, w obwodzie czortkowskim powstał 12 b. m. pożar jak się zdaje z podłożenia ognia u tamtejszego przedmieszczana Łukasza R., i zgorzały dwa domy z wszystkiemi budynkami gospodarskiemi. Szkoda ma wynosić około 300 zł. w. a.

(Uznanie zasługi.) Jak wiadomo zniszczył okropny pożar w nocy z 5. na 6. czerwca prawie całe miasteczko Tarnobrzeg w obwodzie rzeszowskim, gdyż zgorzało 16 domów prywatnych z budynkami gospodarskiemi, piękny kościół XX. Dominikanów z klasztorem, c. k. urząd i sąd powiatowy, obie bożnice izraelickie i rozmaite składy towarów. Otóż śród tego nieszczęścia odznaczył się najszlachetniejszem poświęceniem i gorliwością w ratowaniach rządca dóbr z Mokrzyszowa p. Franciszek Greger, i gmina Tarnobrzeska, pragnąc wywdzięczyć mu się za pomienione trudy, zaniosła przez urząd powiatowy prośbę do wysokiego rządu, ażeby wymienionemu przyjacielowi ludzkości raczył wyrazić najwyższe uznanie jego poświęcenia i ogłosić je w pismach publicznych.

(Nieszczęsny wypadek.) Dnia 22. z. m. spoczywało w lesie pod Antonikami w obwodzie żółkiewskim dwóch gajowych, Danko M. i Walko J., który miał nabitą strzelbę. Obadwaj podkładłszy się na ziemi zasnęli; gdy naraz rozległ się huk strzału i Walko przebudzony spostrzeg obok siebie zabitego Danka, a strzelbe, którą trzymał w ręku kładąc się spać, tuż obok ciała zabitego. Niewiadomo przeto, czy strzelba przypadkiem wypaliła, czy też Danko sam sobie odebrał życie, chociaż jak się pokazało ze śledztwa, niemiał najmniejszego powodu do samobójstwa; i trudno też nakoniec przypuszczać tu inną zbrodnię, gdyż obadwaj strażnicy leśni żyli ze sobą w największej zgodzie.

(Historya znaczków listowych.) Angielski główny urząd pocztowy podaje następujące szczegóły z historyi znaczków listowych: Najprzód zaprowadzono je w Londynie 10. stycznia r. 1839, a przez 10 lat następnych nie istniały w żadnem państwie. Dnia 1. stycznia 1849 zaprowadzono je we Francyi, r. 1850 w Niemczech, a teraz istnieją w 60 państwach europejskich, 9 afrykańskich, 5 azyatyckich, 36 amerykańskich i w 10 australskich. W Stanach zjednoczonych amerykańskich jest 50 rodzajów znaczków pocztowych. Są także w kraju Van Diemen, w Hayti, Natalu, Honoluli, i Siberii. Odkąd młodzież tu w kraju, wzięła się do zakładania składów z znaczkami pocztowemi (uczy się przytem Geografii) powstała osobna giełda dla tej specyalnej gałęzi przemysłu. Znaczki indyjskie i amerykańskie nie mają tu żadnej wartości, przeciwnie rosyjskie i honolulskie są dobrze płacone, ponieważ są rzadko na targu. Wszystkie znaczki są czworokątne, wyjąwszy na przylądku gdzie są trójkątne

Wiadomości handlowe.

Zestawienie przeciętnych cen czterech głównych gatunków zboza i innych artykułów, jakie były w pierwszej polowie czerwca b. r. na targach w obwodzie brzeżańskim, czortkowskim, przemyskim, rzeszowskim, samborskim i żółkiewskim.

	Obwód: Brzeżany		Czortków		Przemyśl		Rzeszów		Sambor		Żółkiew	
	zr.	cen	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	3	69	3	27	3	75	3	91	3	90	3	87
„ żyta . . .	2	50	2	48	2	31	2	35	2	60	2	36
„ jęczmienia .	2	.	2	28	1	81	1	75	1	96	1	94
„ owsa . . .	1	24	1	76	1	22	1	27	1	9	1	42
„ hreczki . .	2	65	2	58	2	71	2	58	2	60	2	60
„ kukurudzy .	2	92	2	58	.	.	.	.	3	20	.	.
„ kartofli . .	1	40	.	80	1	35	.	94	1	60	1	7
Cetnar siana . . .	1	24	1	57	1	.	1	5	.	92	1	17
„ wełny	39	.	.	.	120	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia konicza	31	50	49	33	18	.	16		.	.	30	.
Sag drzewa twardego	6	15	8	25	7	55	7	66	7	30	6	18
„ „ miękkiego	4	74	4	87	5	91	5	80	5	60	4	61
Funt mięsa wołowego	.	14		11¼		16	.	13⅖	.	13²	.	13
Mas okowity . . .	.	50	.	44		80	.	80	.	69	.	49

Ostatnie wiadomości.

Powtarzające się już od kilku dni pogłoski o zamiarach ku pojednawczemu rozwiązaniu sprawy węgierskiej zaczynają nabierać teraz coraz wyraźniejszą cechę prawdopodobieństwa. Mianowicie utwierdzają ten domysł dzisiaj dwa poświęcone tej sprawie artykuły dwóch półurzędowych dzienników, *Donau Ztg* i *Ungarische Nachrichten*, które jako najbliższe źródeł autentycznych mogą też bez wątpienia podać najpewniejsze wskazówki w tym względzie. I tak dowodzi *Donau Ztg.* w przydłuższym artykule, że przy wzajemności dobrej woli i umiarkowanych słuszności wymaganiach musi koniecznie znaleść się środek porozumienia między przyszłym sejmem węgierskim i radą państwa: a zaś dziennik *Ungarische Nachrichten* oświadcza w artykule swoim pod napisem „Dla uspokojenia“, że w oświadczeniach ministra stanu nienależy upatrywać dosłownego przeprowadzenia patentów lutowych, lecz mają one dowodzić to tylko, że utworzenie organu reprezentacyjnego dla spólnych spraw państwa obok rządu powszechnego niesprzeciwia się wcale konstytucyi lutowej. Z tych artykułów możnaby zatem wnosić, że istotnie rozpoczęły się już jakieś stanowcze układy w tym względzie, i że wreszcie zostanie raz usuniętem to nieporozumienie, które wywiera tak szkodliwy wpływ zarówno na organizacyę krajów węgierskich jak i na konstytucyjny rozwój całej monarchii.

Także i w sprawie przystąpienia Austryi do związku celnego i traktatu handlowego z Francyą przyniosła dziś *Berlin. Börsenztg.* ciekawą korespondencyę z Wiednia. Podług niej bowiem miał rząd austryacki oznajmić gabinetowi bawarskiemu, że może zdecyduje się jeszcze przystąpić do związku celnego, i żeby obradująca teraz w Mnichowie nad tym traktatem handlowym komisya czterech państw niemieckich zachowała na względzie ten wypadek przy swoich konferencyach. Na to zaś miał odpowiedzieć rząd bawarski, że byłoby nierównie lepiej, gdyby Austrya przysłała również w tym celu pełnomocnika swego do Mnichowa.

Francuskie ciało prawodawcze zawotowało już prawie cały preliminarz budżetu na rok 1863, wyjąwszy pozycyę na budowle gościńców i mostów, która ma być wzięta jeszcze pod szczegółową obradę. Także odrzucony niedawno projekt opodatkowania zbytkowych koni i powozów przyjęty został na ostatniem posiedzeniu izby.

Patrie z 27. b. m. donosi, że w lipcu mają się zebrać w Stambule na konferencyę posłowie kilku mocarstw głównych dla załatwienia sprawy serbskiej. Nim to jednak nastąpi, może łatwo przyjść w Serbii do groźniejszych jeszcze wypadków, których niezażegna już konferencya dyplomatyczna. Pod właściwą rubryką podajemy dziś dwie korespondencye z Belgradu do dzienników węgierskich, z których się pokazuje, że układy komisarza Porty z Księciem Michałem natrafiają na wielkie trudności i mogą zamienić się wkrótce w rozprawę orężną.

W Turynie zanosi się na burzliwe rozprawy w izbie nad budżetem. Pan Ratazzi chce jak słychać zrobić z przyjęcia ustawy względem prowizorycznego użycia budżetu kwestyę gabinetową, a komisya budżetowa oświadczyła podług ostatniego telegramu z 28. czerwca, że modyfiacye, które zaproponowała, mają cel tylko administracyjny. Żądała tedy od izby, ażeby nieporuszyła przytem kwestyi politycznej, na co jednak nieprzystała izba. Na przyszłych tedy posiedzeniach wywiąże się ztąd zapewne gorąca dyskusya, w której jednakże przepowiada opinia publiczna znaczną większość gabinetowi. Sprawa tajnych werbunków po miastach włoskich była znowu przedmiotem interpelacyi w izbie, i ciekawe w tym względzie szczegóły znajdzie czytelnik we właściwej rubryce naszego pisma.

O zamachu morderczym na jenerała Lüdersa przyniosły już wiadomość dzienniki warszawskie. Kula ugodziła jenerała w tylną część szyi, wybiła jeden ząb i przeszedłszy przez prawy policzek w dalszym biegu drasnęła stojącą w pobliżu kobietę poniżej ramienia. Rana Namiestnika nie jest niebezpieczna. Listy prywatne z Warszawy do *Czasu* utrzymują, że to był cios zemsty za rozstrzelanie czterech oficerów rosyjskich, i że sprawcą zamachu ma być Rosyanin; a jak wielkie oburzenie wywołał ten wypadek w Warszawie, poznać to można z kilku słów uroczystych, które Gazeta warszawska załącza do wiadomości o tym zamachu. Oto, co pisze ten dziennik:

„Wypadku tego niepodobna nam pominąć milczeniem. W imię sumienia, w imię honoru narodu polskiego, w imię całej ludności Warszawy, musimy wypowiedzieć najbardziej stanowcze potępienie. Ręce uczciwe nie kalają się morderstwem; nie leży ono w naszym charakterze, ani w dziejach naszych go nie spotykamy. Oświadczenie to tem konieczniejszem się zdaje, iż nie braknie nieprzyjaciół, którzy zechcą dopatrywać solidarności pomiędzy nami a zbrodnią wczoraj spełnioną. Słowa te piszemy nie w naszem tylko imieniu, lecz w imieniu tysiąców. Byliśmy na miejscu, mówiliśmy z mnóstwem znanych i nieznanych, staraliśmy się ściągnąć zewsząd jak najwięcej objaśnień; — wszędzie spotykaliśmy tylko oburzenie.“

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 30. czerwca.

Hotel rosyjski: PP. Foresco Bazyli Piotr, z Mołdawii. — Hr. Dzieduszycki Miecz., z Korniowa. — Kruszewski Henryk, z Chrabrowa.

Hotel europejski: Wirth Jan, z Kłodzienka. — Renszewski Mieczysław, z Bordiakowa. — Br. Lewartowski Alexander, z Zimnej wody.

Hotel angielski: Fedorowicz Jan, z Okna. — Wierszchowski Juliusz, z Nowiczyzny.

Pod kolej żelazną: Biliński Jan, z Huty obedyńskiej.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 30. czerwca.

PP. Bohdanowicz Anaklet, do Tustobab. Grzybowski Witalis, do Wadowiec. — Wierszchowski Edgar, do Plenian. — Obertyński Leopold, do Stronibab. — Keplicz Kajetan, do Artasowa. — Ochocki Józef, do Dobropola. — Hr. Rozwadowski Cesar, c. k. major, do Krakowa. — Trojacki Emil, do Krakowa. — Drohojewski Wład., do Namroża. — Bocheński Al., do Otyniowiec.

Spostrzczenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 28. i 29. czerwca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 324 88	+ 11.2	78.2	zachodni sł.	jasno
2. god. po poł.	324.73	+ 17.3	52.1	połud.-zach. „	pochmurno
10. god. wiecz.	324.82	+ 14 1	75.5	„ „	jasno
7. god. zrana	''' 324 91	+ 14.4	78.2	połud.-zach. sł.	pochmurno
2. god. po poł.	324.37	+ 20.4	49.2	„ „	„
10. god. wiecz.	325.18	+ 14.2	82.7	zachodni „	deszcz

Ilość deszczu 0.80'''.

Kurs lwowski.

Dnia 30. czerwca.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	99	6	6
Dukat cesarski	„ „	6	1	6	6
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	35	10	49
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	96	1	99
Talar pruski	„ „	1	86	1	89
Polski kurant i pięciozłotówka . . .	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	78	83	79	47
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	82	85	83	47
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	53	71	17
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	52	82	23
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	226	33	228	50

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 30. czerwca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 82.05. Metaliki po 5% za 100 zł. 70.25; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 821.-; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 218.50; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 126.80. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.05, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 124.50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28. czerwca.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	66.—	66.20
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82.60	82 90
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	82 30	82.60
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	70.20	70 30
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	70.25	70.40
dtto. „ 4½%	62 50	62 75
dtto. „ 4%	55.25	55.50
dtto. „ 3%	41 —	41 50
dtto. „ 2½%	35.—	36.—
dtto. „ 1%	14 10	14.25
Przez. do wylos. z r. 1839	126.—	127.—
„ 1854	92 25	92.75
„ 1860	91.90	92 30
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł. . .	93.50	94.—
Renty Como po 42 lir. aus.	16.75	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67.—	68.—
„ 4½%	61 50	62.—
„ 4%	54.50	55.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	48.—	48.50
„ 3%	—.—	48.—
„ 2½%	46.—	48.—
„ 2¼%	42.—	42.50
„ 2%	37 50	38.—
„ 1¾%	32 50	33.—
dtto. z procent za granicą „ 5%	67.—	68 —
„ 4½%	61.50	62.—
„ 4%	54.50	55.—
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.: Niższej Austryi .	87.—	87 50
Wyż. Aust. i Salb.	87.—	87 50
Czech	87.50	88 50
Morawii	90.50	91 50
Szląska	88.50	89.—
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	95.—	96.—
Kar., Krainy. i Wyb.	86.50	88.50
Węgier	71 50	72.—
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.: Banatu Tem. . .	71.—	71.50
Kroacyi i Slawonii	72.—	73.—
Galicyi	70.75	71.25
Siedmiogr. i Bukow	70 25	70.75
Lom. wen. poż. z r. 1850	95 —	96 —
Dług Tyrolu po 5%	67.—	68.—
„ 4%	54 50	55.—
Dług Salcburga „ 3½%	48.—	48.50
„ 3%	40.50	41.—
„ 2½%	35.—	36.—
Dług Krainy „ 2%	28.—	29.—
„ 1¾%	25.—	26.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł. . .	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł. . .	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł. . .	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł. . .	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł. . .	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	824 —	828 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	218 —	218 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	620 —	625 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2014.—	2018.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	254 50	255.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	157.—	157 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	126 50	127.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	285 —	286.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	226 50	227.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	40.—	43.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	104.—	106.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	—.—	700.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	184.—	186.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. . . .	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. .	—.—	159.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	433.—	435.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	—.—	224.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	395.—	397.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k. . . .	396.—	398.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k. . . .	210.—	215.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	103 75	104.—
10 „ 5%	101 —	101 50
przeznacz. do los. po 5%	91.—	91 25
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5% .	85.90	86.10
Gal. Tow. kred. po 4% . .	79.25	80.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	97.80
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	100 40	100 60
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	135.—	136.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	134.—	134 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93.—	93.50
Kol. Gloggn. za 100 zł. .	83.50	84.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	96.—	97.—
Lloyda za 100 zł. . . .	90.—	91.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	133.40	133.80
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	94.—	95.—
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	121.—	122.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.—	37.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	97.—	98.—
Salma „ 40 „ „	39.50	40.—
Palfiego „ 40 „ „	38.—	38.75
Clarego „ 40 „ „	36.75	37.—
St. Genois „ 40 „ „	38.—	38 25
Windischgrätza 20 zł. „	22.75	23.—
Waldsteina 20 „ „	25.—	25 50
Keglevicha 10 „ „	15.—	15 25

Weksle.

(Na 3 miesiace.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	106.75	107.—
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	106 80	107 10
Genua za 100 lir. piem. .	50 —	50.—
Hamburg za 100 M. B. .	94.75	94.75
Lipsk za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt . .	127 10	127.10
Lugdun za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	50.—	50.—
Marsylia za 100 fr. . .	—.—	—.—
Paryż za 100 fr. . . .	50.20	50 20
Praga za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men. . . .	6.07	6.07½
dtto. pełnej wagi . .	6.06	6.07
Korona	17.40	17.45
20frankówka	10.13	10.14
Rosyjski impery. . . .	10.42	10.44
Talar związkowy . . .	1.88½	1.89
Srebro	125.	125.25
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c.	

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.